

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **D. K.**, zastoupené Mgr. Lukášem Vernerem, advokátem se sídlem nám. Republiky 679/5, Opava, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2021, č. j. JMK 67149/2021, sp. zn. S-JMK 40241/2021 OSPŽ, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 6. 2022, č. j. 41 A 18/2021-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Správní orgány uznaly žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, když nepravdivě oznámila ztrátu občanského průkazu svého nezletilého syna. Občanský průkaz byl vydán a měl jej ve svém držení výhradně otec dítěte, přesto si u něj žalobkyně neověřila skutečný stav věci (že ke ztrátě nedošlo). V důsledku toho byl občanský průkaz zneplatněn. Žalobkyni byla uložena pokuta 100 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, o které Krajský soud v Brně rozhodl tak, že ji zamítl. Podle krajského soudu jednala žalobkyně v nepřímém úmyslu, protože ztrátu občanského průkazu oznámila na základě neověřené informace od svého syna, že jeho občanský průkaz je pravděpodobně ztracený, a nemohla tak vědět, zda je informace o ztrátě pravdivá. Jak sama uvedla, ohledně ztráty občanského průkazu se nesnažila zjistit bližší informace ani od syna a spokojila se s kusou a obecnou informací o ztrátě. Žalobkyně měla před ohlášením ztráty vyhodnotit, zda a do jaké míry je tato

informace hodnověrná a měla se pokusit kontaktovat synova otce. Je zjevné, že jí bylo lhostejné, zda je informace pravdivá nebo ne, a pro případ, že by pravdivá nebyla, s tím byla srozuměna. Žalobkyně tak jednala v nepřímém úmyslu.

[3] Krajský soud měl také pochybnosti o tom, kdy se žalobkyně dozvěděla, že její syn má vůbec vydaný občanský průkaz. Podle výpovědi úřednice magistrátu to zjistila až během ohlášení změny adresy trvalého bydliště dne 31. 7. 2020, nikoli již v roce 2019, jak tvrdila. Ztrátu navíc nahlásila až poté, co se ukázalo, že chybějící občanský průkaz je překážkou pro změnu místa trvalého pobytu syna. Její postup svědčí o tom, že ohlášení ztráty občanského průkazu využila pouze jako snazší cestu ke změně místa synova trvalého pobytu, aniž by jí záleželo na tom, zda se občanský průkaz skutečně ztratil. Pochybení při výslechu otce jako svědka krajský soud neshledal.

II. Argumentace účastníků řízení

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Stěžovatelka nesouhlasí, že by jednala s nepřímým úmyslem. Neměla důvod svému synovi nevěřit (neměla ani žádnou informaci, která by jeho tvrzení vyvracela), což naopak neplatí o jeho otci, se kterým má velmi špatné vztahy. Ztrátu občanského průkazu byla povinna oznámit neprodleně, takže nebyl důvod vyčkávat na vyjádření otce. Ten navíc komunikuje pouze přes e-maily a není jisté, jestli by na její zprávu vůbec odpověděl. Stěžovatelka krajskému soudu vytýká nesprávné posouzení procesního postupu magistrátu při výslechu svědka (synova otce) a rozpornost napadeného rozsudku.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti obšírně zopakoval průběh dosavadního řízení a odkázal na své vyjádření k žalobě.

[6] Stěžovatelka v replice k vyjádření žalovaného zopakovala, že komunikace s otcem nebyla snadná, a bylo tak nereálné od ní požadovat, aby se ho před ohlášením ztráty snažila kontaktovat. Uvedla také, že synovi neměla důvod nevěřit. Následně popřela, že by mezi ní a synovým otcem existovala jakákoli vzájemná forma komunikace. S otcem komunikovala pouze e-mailem. Stěžovatelka také citovala otázky, na které otec odmítl během výslechu odpovědět.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Při posuzování kasační stížnosti NSS hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil

pokračování

podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatelky však tyto podmínky naplněny nejsou.

[8] Napadený rozsudek je přezkoumatelný. Krajský soud reagoval na všechny v žalobě vznesené námitky a dostatečně se s nimi vypořádal. Stěžovatelčina argumentace obsažená v kasační stížnosti se soustředí na její povinnost blíže ověřit ztrátu občanského průkazu. Akcentuje povinnost ztrátu ohlásit neprodleně a špatné vztahy se synovým otcem. Dále spatřuje pochybení v procesním postupu, když otec jako svědek odmítl odpovědět na některé otázky položené jejím zmocněncem a poté ukončil svůj výslech. Z těchto argumentů ale nijak nevyplývá, že by se krajský soud dopustil hrubého pochybení ve výkladu hmotného či procesního práva.

[9] Krajský soud při hodnocení nepřímého úmyslu stěžovatelky respektoval požadavky judikatury Ústavního soudu, kterých se stěžovatelka dovolává (nález ze dne 7. 10. 2010, sp. zn. III. ÚS 722/09, 2/2010 USn.). Stejně tak dodržel požadavky judikatury NSS (např. rozsudky ze dne 29. 8. 2019, č. j. 1 Afs 332/2018-82, bod 64, ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 311/2018-48, bod 26 a násl., ze dne 6. 5. 2021, č. j. 7 As 335/2020-29, bod 12 a ze dne 14. 10. 2021, č. j. 6 As 253/2019-27, bod 49). Své rozhodnutí opřel o konkrétní skutečnosti případu, jejichž význam náležitě posoudil. Není také zřejmé, v čem spatřuje stěžovatelka rozpor popsany v bodě 16 kasační stížnosti, když v první citované větě krajský soud pouze shrnuje, jaké skutečnosti je třeba posoudit, a ve druhé srovnává tvrzení stěžovatelky a jeho posouzení správními orgány. Krajský soud také dostatečně odůvodnil, proč dotazy položené zmocněncem stěžovatelky během výslechu synova otce nebyly relevantní k projednávanému případu, takže na ně otec nemusel reagovat. Pochybení ve vztahu k ukončení výslechu svědkem navíc stěžovatelka nenamítala v žalobě (tam pouze zmínila, že otec prakticky svévolně ukončil výpověď, což žalovaný nijak nekomentoval), ač tak učinit mohla, a jedná se tak o námitku nepřípustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[10] Proto NSS uzavírá, že přezkum krajského soudu splňuje relevantní požadavky jeho judikatury, od níž se nijak neodchyluje (nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu) a krajský soud se nedopustil ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Zároveň se kasační stížnost nedotýká právních otázek, které dosud nebyly či nebyly plně řešeny judikaturou NSS.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] Ze shora uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namístě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly

mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. září 2023

senátu

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně